

конкретних науково-дослідних і конструкторських проектах з їхнім кадровим і фінансовим забезпеченням. Тут домінує принцип прямого ефекту.

На четвертому, аналітичному рівні важливо визначити вплив інноваційних технологій на стійкість розвитку підприємства та забезпечення його конкурентоспроможності.

Інноваційні технології в загальній схемі управління розвитком підприємства відіграють домінуючу роль в умовах кризи й у посткризовий період. Необхідно збалансовувати потенційні можливості підприємства із впровадженням інноваційних технологій, щоб забезпечити його розвитку. Для цього необхідно, у першу чергу, оптимізувати параметри та визначити стратегію розвитку в межах стратегічних зон господарювання.

Список використаних джерел:

1. Коюда В.О. Інноваційна діяльність підприємства та оцінка її ефективності: [монографія] / В.О. Коюда, Л.А. Лисенко. – Х.: ФОП Павленко О.Г.; ІНЖЕК, 2010. – 224 с.

2. Ковтуненко К.В. Інноваційний процес та інноваційна діяльність як рушійна сила формування інтелектуального капіталу промислового підприємства / К.В. Ковтуненко // Економіка. Управління. Інновації. – 2013. – № 1 (9) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/eui/2013_1/pdf/13kkvkpp.pdf.

УДК 336.64

Гончаренко В.В.,

студентка 4 курсу, спец. 6508 «Фінанси та страхування»,

Науковий керівник – Мякишевська О.М.,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Механізм антикризового управління фінансовими корпораціями

Кризові явища у фінансових корпораціях призводять до негативних соціально-економічних наслідків для держави, бізнесу, суспільства. Кризові

процеси, що супроводжуються макроекономічною нестабільністю, спричиняють взаємопов'язані руйнівні наслідки як для всього фінансового сектору так і для діяльності окремих фінансових корпорацій.

З метою мінімізації негативних наслідків кризових явищ у фінансових корпораціях, що є актуальною проблемою сьогодення, необхідна реалізація антикризового управління, механізм якого гнучкий, ефективний, пристосований до соціально-економічного середовища.

Теоретичні положення та практичні аспекти управління фінансами в кризових умовах розглядали такі вчені як: Д.Аакера, І. Ансоффа, М. МесконаС. Беляєва, А. Градова, Г. Іванова, А. Т.Васильєва, О. Терещенко, М.Бойко, В.Василенко, С. Войтко, О.Гавриш, В. Герасимчук, Н. Єгорова, Л. Лігоненко..

Механізм антикризового управління має забезпечувати адаптацію фінансової корпорації до змін зовнішнього і внутрішнього середовищ, що надасть можливість в результаті впровадження такого механізму у діяльність корпорації забезпечувати її стійке функціонування та розвиток за умов економічних, політичних, соціальних перетворень на мікро- чи макрорівні.

Механізм антикризового управління - сукупність взаємодоповнюючих та взаємопов'язаних елементів, взаємодія яких сприяє виявленню, недопущенню та подоланню кризи, під впливом дії зовнішніх та внутрішніх факторів.

Сутність антикризового управління полягає в комплексності управлінських заходів, які спрямовані на діагностику, попередження, подолання кризових явищ та усунення впливу в майбутньому негативних факторів .

Мета антикризового управління - своєчасне виявлення, розв'язання проблем щодо запобігання кризових явищ, збереження керованості за умов настання кризового явища, мінімізація витрат під час виведення корпорації з стану кризи. Складові механізму антикризового управління (рис.1) для практичної реалізації антикризового управління фінансовими корпораціями:

Рис.1.Складові механізму антикризового управління фінансовими корпораціями[1]

Механізм антикризового управління (подолання кризи) у корпорації включає:

- постійне відстеження зовнішніх, внутрішніх обставин, що викликають кризу;
- розроблення попередніх заходів щодо зниження уразливості корпорації;
- створення фінансових резервів, забезпечення рівня фінансової безпеки;
- активну інноваційну політику, маркетинг,
- моніторинг економічних нормативів діяльності, показників рівня фінансової безпеки та нормативів фінансових ризиків;
- аналіз фінансового стану. ідентифікація факторів, що зумовили кризовий стан;
- фінансову стійкість, рентабельність, платоспроможність, ліквідність;
- антикризове планування та розробка заходів фінансової реструктуризації;
- діагностика ймовірності банкрутства, підтримання ділової репутації;

- встановлення раціональних і прозорих законодавчих норм та нормативів;
- своєчасне виявлення проблемних, неплатоспроможних фінансових корпорацій;
- забезпечення ефективного фінансового нагляду, моніторингу і контролю;

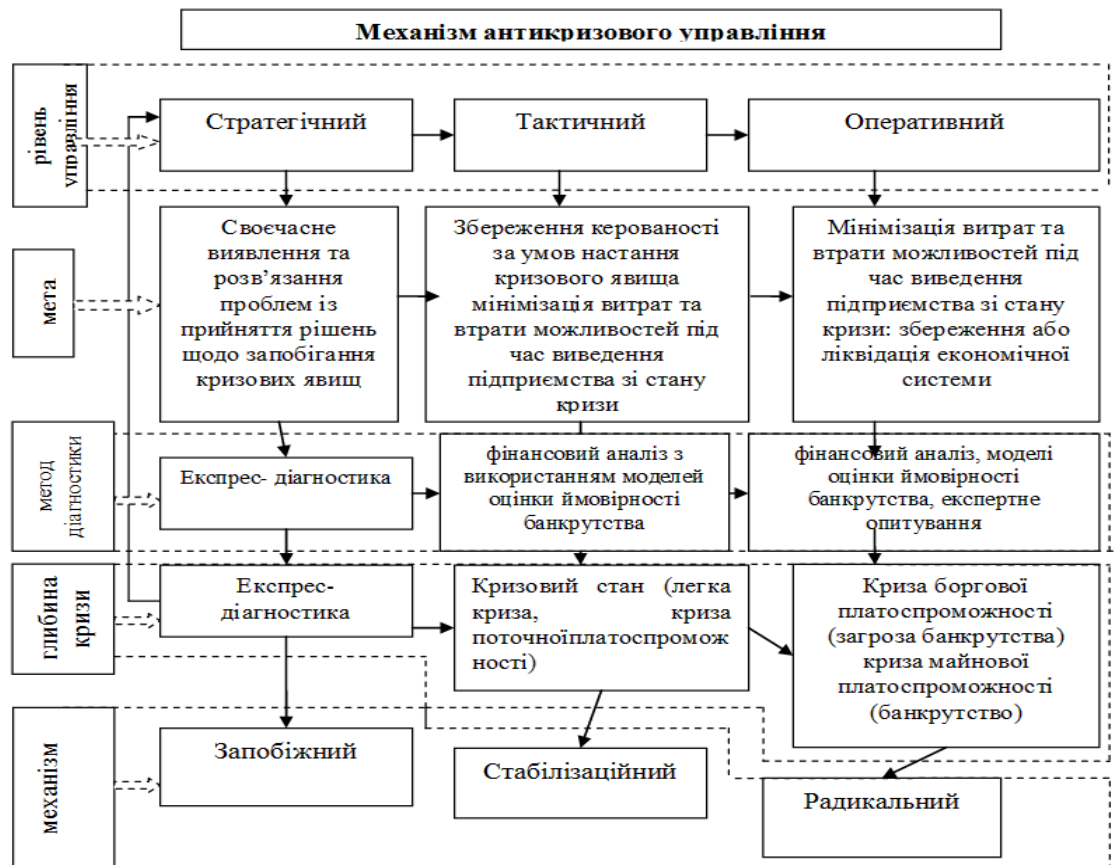

Рис.2. Механізм антикризового управління[1]

Антикризове управління фінансовими корпораціями передбачає цілеспрямований вплив на фінансові корпорації, який забезпечує недопущення загострення фінансової кризи, а у разі її виникнення – необхідність впровадження комплексу антикризових заходів із стабілізації фінансового та економічного стану, фінансового оздоровлення, реструктуризації, реорганізації, банкрутства чи ліквідації з найменшими втратами для корпорації, клієнтів, кредиторів та суспільства.

Список використаних джерел:

1. Афанасьєва, О. Б. Зарубіжний досвід антикризового управління в банках у період фінансової кризи. – Режим доступу: <http://www.economy-confer.com.ua>
2. Барановський О. І. Сутність і різновиди фінансових криз / О. І. Барановський // Фінанси України. – 2009. – № 5. – С. 3 – 20
3. Регулятивний потенціал фінансового ринку в умовах глобальних викликів: [монографія] / С. В. Онишко. – Видавництво НУДПС України, 2016. – 452
<https://be1.ru/antiplagiat-online/?text=>

УДК 005.936.3:005.334.4-027.252

Гончарук А.О.,

студентка 4 курсу, факультету фінансів

Науковий керівник - Скакальський Ю.С.,

к.е.н., ст. викладач кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Сучасні тенденції запобігання банкрутства суспільно важливих підприємств

Сьогоднішня економіка диктує підприємствам досить нелегкі умови господарювання, у зв'язку з чим підприємства вимушені швидко реагувати та пристосовуватись до змін, з метою збереження конкурентних позицій, проведення подальшої успішної діяльності та одержання прибутку. В протилежному випадку – зростання заборгованості, неплатоспроможність, збитковість доведуть підприємство до кризового стану або його банкрутства.

За даними Open Data Bot, 1524 компанії були визнані банкрутами у 2016 році в Україні. В процедурі банкрутства знаходиться 2073 підприємства, Київська область – лідер по кількості компаній, що знаходяться в стані банкрутства, на другому місці Дніпропетровська й Одеська області [1].

Прямим способом підтримки підприємств є купівля державою акцій компаній, що перебувають на етапі фінансової кризи. Значну частину